

беатъ му се падна да слъзе още по-на-югъ, между селското население, двойно по-просто отъ градското, да го просвъти, да го раздвижи, да го „посвъти“ въ революцията и въ комунизма...

X.

Само день или два подиръ схватката въ гостилницата на Екатеринская, прѣстоялъ Христофоръ Петковъ въ Одеса. Прѣзъ тие два дни конспирацията могла да има едно събрание, на което взето било рѣшение да се укриятъ слѣдитѣ на прѣстѣпленieto, и на първо мѣсто — най-видния актьоръ въ него — Христофоръ Петковъ. По Ботйово лично настояване се съгласила конспирацията да го „делегира“, като учител по-на-юго-западъ отъ Одеса, кждѣто остроото око на руската полиция нѣма тѣй скоро да го открие. Съ нейни срѣдства, или съ срѣдства, събрани отъ „другаритѣ“, потеглил Христофоръ Петковъ за селото Знаменка, познато до тогава слабо и на географолозитѣ, а още по-малко на сищицитѣ: тие послѣднитѣ стоѣха далечъ отъ селата. Полицията тръгна въ рускитѣ села по диритѣ на революционеритѣ. Революционеритѣ запознаха сищицитѣ съ рускитѣ села...

Въ Знаменка прѣстоя Христофоръ Ботйовъ около шесть мѣсеца и тукъ той се помъчи — безуспѣшно — да приложи теориитѣ на комунизма и да прѣсне свѣтлината на културната работа. Тука, въ единъ край, който билъ свидѣтель въ изключителни врѣмена само на безредия и насилия, вършени отъ казацитѣ, нашиятъ поетъ отнесълъ и високиятъ оня моралъ, който бѣше наслѣдилъ отъ Алтжнъ Калоферъ и който конспирацитѣ развили въ по-висша форма — дали му, така да се рѣче „практически резонъ“.

Прѣзъ 60-тѣ години въ Русия си бѣха спечелили реномето на всѣка новост педагогическитѣ принципи, изработени въ Ясная Поляна и тѣзи, проповѣдвани отъ